
Vergaderjaar 1986–1987

19426

**Wijziging van procedurele voorschriften en
verduidelijking van enkele bepalingen in de Wet
Nationale ombudsman**

Nr. 7

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 14 januari 1987

Hierbij zend ik u afschrift van een brief over bovengenoemd onderwerp, die ik heden verzond aan de Nationale ombudsman.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk

's-Gravenhage, 14 januari 1987

In Uw brief stelde u mij op de hoogte van uw bezwaren tegen de procedure die is gevolgd bij de vaststelling van de definitieve tekst van de memorie van toelichting bij wetsvoorstel 19 426 (Wijziging van procedurele voorschriften en verduidelijking van enkele bepalingen in de Wet Nationale ombudsman).

Uw bezwaar richt zich – kort samengevat – met name tegen het feit dat naar aanleiding van het advies van de Raad van State een wijziging in de memorie van toelichting is aangebracht waarover geen vooroverleg met u is gevoerd en waarop u evenmin bent geattendeerd. Gegeven de importantie van de desbetreffende passage acht u dat volstrekt onjuist. U verwijst daarbij naar de terzake door de ministerraad goedgekeurde procedure-afspraken; vooroverleg was naar uw mening in de geest van die afspraak geweest.

Naar aanleiding van uw bezwaren merk ik, mede namens mijn ambtgenoot van Justitie, het volgende op.

De procedure-afspraken verplichtte naar mijn oordeel, noch naar de letter, noch naar de geest, tot overleg over de aanpassing waartegen u bezwaar maakt. De afspraak maakt geen gewag van «overleg vooraf» over wetsontwerpen, maar huldigt nadrukkelijk een minder vergaand standpunt: «De Nationale ombudsman krijgt gelegenheid *voorafgaande aan* de toezending voor advies aan de Raad van State, *zijn oordeel daarover te geven* indien in dat wetsontwerp sprake is van uitbreiding of uitsluiting van zijn competentie.»

Uit deze passage blijkt voorts dat uw oordeel wordt gevraagd (zoals ook in het onderhavige geval is geschied) voorafgaand aan het advies van de Raad van State. Dit strookt ook met de positie van de Raad van State als hoogste en laatste adviesinstantie van de regering in de wetgevingsprocedure.

Wellicht zou in een uitzonderlijke situatie – in aanvulling op de procedure-afspraken – kunnen worden overwogen uw oordeel opnieuw in te winnen naar aanleiding van een advies van de Raad van State; met name indien een fundamentele wijziging van het wetsvoorstel wordt overwogen die betrekking heeft op de uitbreiding of uitsluiting van uw competentie en waarover uw oordeel niet reeds bekend is.

Zo'n wijziging is hier niet in het geding. Het betreft hier een toelichtende passage, die op zichzelf uw competentie niet beperkt. Zij laat onverlet dat het beslissend oordeel over de concrete toepassing van artikel 14 is opgedragen aan de Nationale ombudsman. De passage behelst een concretisering van opvattingen die reeds tijdens de UCV dd. 12 september 1984 door de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken over dit onderwerp naar voren zijn gebracht.

Met betrekking tot dergelijke punten van minder fundamentele aard dient naar mijn mening als gedragslijn te gelden dat u na de aanbieding van het desbetreffende wetsvoorstel uw bezwaren aan de Tweede Kamer of een Kamercommissie en eventueel aan de betrokken bewindspersoon kenbaar maakt. Dit geldt naar mijn oordeel – mutatis mutandis – evenzeer voor de daaropvolgende stadia van parlementaire behandeling. Uiteraard kunnen ook – los van de procedure-afspraken – de betrokken bewindspersoon of de Kamer(commissie) reden zien in enig stadium uw oordeel te vragen over aspecten van een wetsvoorstel.

Op uw materiële bezwaren tegen bedoelde passage, die u bij brief van 19 november aan de Voorzitter van de Tweede Kamer heeft kenbaar gemaakt, zullen mijn ambtgenoot van Justitie en ik ingaan in de memorie van antwoord inzake het desbetreffende wetsvoorstel.

Naar aanleiding van het slot van uw brief merk ik op dat ook ik waarde hecht aan ambtelijke contacten tussen de beide betrokken ministeries en uw bureau, mede gericht op het wederzijds verstrekken van informatie bij de voorbereiding van wetgeving die gevolgen heeft voor de competentie of de werkwijze van de Nationale ombudsman. Ik teken hierbij aan dat de bij dergelijke ambtelijke contacten betrokkenen natuurlijk wel onderscheiden verantwoordelijkheden hebben.

Afschrift van deze brief zend ik aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk